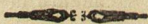

ры (а) връху които са издига великолѣпныйтъ ти домъ имашъ таквызи купчины злато, драгоцѣнны сѣждове и скъпоцѣнны камъни достойны за обогатворенаго Нерона. Можешъ прочее лесно да ми дадешъ толкози купчины колкото быхъ могли да ма направятъ най богатыйтъ отъ свещенницытъ на Помпея и ты пакъ не ще осѣтишъ никакое лишеніе,

— Да бже, рече Арбакъ съ пріятенъ гласъ и съ тонъ великодушенъ и непринуденъ. Ты ми си старъ пріятель, Калане, и вѣрно ми си служилъ. Ты не желаешъ безъ сумѣніе да умрѣ, нито азъ искамъ да та лишѣ отъ наградата. Слѣзь прочее съ мене тамъ дѣто са пазятъ сѣкровищата, които поменуващъ и първо ще възблагодаришъ очитѣ си привиди на злато несмѣтно и на скъпоцѣнны камъни, а послѣ си земи тосъ часъ за награда толкози богатство колкото можешъ да скрѣшъ подъ жреческата си одежда. А еще като видишъ съ собственыгъ си очи сичката ми собственость, ще разумѣшъ че глупавъ си бы былъ ако отхвърляше пріятелството на чловѣкъ който много може да са облагодѣтелствова. Подиръ смъртыта на Главка еще веднажъ ще посѣтишъ сѣкровищата ми. Не ти ли говорѣхъ като искрененъ пріятель?

— О, величайшій и превъсходѣйшій отъ сичкытъ чловѣцы, извика Каланъ въ увлеченіето на радостыта си. Ще ли ми простишъ великодушно хулното ми сѣмѣніе за твоето великодушіе и праводушіе?

— Мълчи! за туй другій пѣть, да отидемъ сега въ Оскійскытъ пещеры.

ГЛАВА 13.

Робътъ пыта оракула.

Глупыйтъ става играло на слѣпытъ.

Нова чета узницы въ сѣщата ношъ запрены.

Съ нетърпѣніе чакаше Недія дохожданіето на Сосія който и той осѣщае сѣщото нетърпѣніе! Като са насмуква доста вино по-добро отъ предложеното на демона глупыйтъ влѣзе скрyтомъ въ стаята на безокото момиче.

(а) Тѣзи пещеры были ископаны отъ Осцытъ който населявала тѣзи часть на Кампанія който днесъ са зве Tera di lavono.